

im Hàs gepfiffe

Àll' Hàse hucken hinner de motherer Heck
Wàs soll dis bedeite ? Wàs hàt dis far e Zweck ?
Sie treffen sich uf de Ooschterhàsesitzung
Sie hân wie immer ihri Joàhresversàmmlung

Bàll mien se Ààier leje, sie wissen schun wenn
Lämmle bringe, un àà noch e Schokelàà-henn
Àwer numme dà wu Ooschtergäartle sing'rischt
Wu de Pfetter un d' Gettel Küche ufgetischt

Jetzt ward debàttiert wu se holen die Nàahrung
Àlte Hàse wissen's, sie bringen Beràtung
Hellebaig, Hàrzofo, Binsetàl, Schiffersbàch
So nàht àn de Autobàhn isch viel ze viel Kràch

Im Wintzebàcher Wàld, in de Hell, uf'em Brett ?
Bleib' in Mothere, beim Nochber isch's nit so nett !
im Hàs gepfiffeIn de Näh' vum Voàrgebirg vun de Vogese
Jeder wààiss dàss außer Spese nix gewese

In de Wàsserfuàrch hân se Àngscht. Hàt dis e Grund ?
Sie geh'n e bissel weiter bis zum Zimmergrund
De grooss oder de klài ; àà im Ritterhàll
Besser wie ìm Wolfezwingert uf jede Fàll

Wer will schun in d' Hundsàcker, in de Hàsebàscht ?
Vun de Ooschterhàse will kààner in de Knàscht
Do unne, gànz in de Nàhe steht 's Jàjerhaus
Nà bisch eing'sparrt in de Hehl, àm Dààg darfsch nit naus

Es kinn sich nit àlli strecke im lànge Bett
Un die faule Hàse schnufflen sich drum ze Wett
D' Junge wàren gern bei de Àlte im Gehre
Àlli Schooserutscher tun sich do drum wehre

Zwerchbette, Meischterbaig, Mittelbaig, Bildsteckel
Dìs sin gute Plätzle fàr e Hàsebeckel
's Kààftààil, d' Frëecht, im Biegen, d' Grieb, de Glockenàcker
Nàht àm Doàrf isch's besser fàr àlte Knàcker

Àm Dààbelbaig, Làngetààil, un kàarze Stickle
Làss uns wààide, knàppàre, ànstännig wickle
Àn de Luàrdsgrott bette ; in de Nààiweiler Hohl
E Middàgsschlàfel màche ; fiehsch Dich wieder wohl

In de Gäartle im kàarze Giesse kànnsch fresse
Wenn Du ààmààl gut g'lëebt, dis tuusch nie vargesse
Nickarle im Sechsbett ; wer wààiss wer zu wem neigt
Kei Mensch ! Denn immer Kavalier geniesst un schweigt

Im Labelàcker oder uf de Neienàcker
Jà find m'r uf dem Länd noch e Zùckerbecker ?
In de Kreid, im Neibruch un in de Ràahlràch
Gibt's noch etliche Händwaiker, die sin vum Fàch

Im Kiehlàjer sin m'r mit àlle Viehcher freind
Àwer uf de Jàjerwies weilen uns'ri Feind
Findsch kei Ruh un kei Ràscht in de Spitzenàcker
Làrmende Motore gehn uns uf de Wecker

Pàss uf in de Rëewàcker bei de Domharre
Wie friehjer 's Àdel, kànnsch do gekepft warre
Im hinnere Rheinfeld bis àn de Behleschlàg
Voàrsicht ! Schunsch liegsch ù'em Ricke uf ààne Schlàg

Im Lëewe, bild Dìr nix ein, hàb kei Grössewàhn
Häsel, Häsel, Du wààisch wie wichtig isch Dei Zàhn
Im Wieschtebaig, im Loch, in de Illinger Heck
Far nit ze friere, àm beschte schlupfsch unner d' Deck

Geje de Hinerbaig, schun zu de Reemerzeit
Uf de Strààss isch viel Verkeàhr g'wëst, grad so wie heit
Uf de Blànkewiesse wàrd g'jächtelt un g'schosse
Der wu stresst beim Esse, hat d' Mählzeit nit g'nosse

Im gànze Bànn mien die Hàse sei uf de Hut
Ob Allerzwingert, Faulgrund oder Bàrjergut
Ob Karschedàmm, Dorntààil, Fuchswàdel, Keàhràcker
Loh, Densch, Àmstein, Àrbtààiler oder Hohlàcker

Màncher huckt noch uf'em Màyersbaig, bei der Steg
Im Rààizel, de Ewe, Beckebaig, Farschtewéég
Wenn d' Glocke foàrtfliejen uf Rom àm Kàarfreidààg
D' Hàse fàschten nit, sie mien leje àm Sunndààg

Sie lauschen ob de Pfedder pfeift, sie sin bereit !
E Glick, àn de Oschtere hàt's nimmi g'schneit
Sie springen vum Feld in's Doàrf zum Oschtergàarte
Lejen g'farbte Ààier, derweil 's Kind muss wàarte

Dìs sin noch Zeite g'wëst ! Bäll wàrd's ze wàarm, gàar hààiß
Ob's in Zukunft de Schokelaa durchhàlt, wer wààiß
's ìsch noch Hoffnùng, 's ìsch noch nit àlles im Ààimer
Ich denk's e so. Hoffentlich bin ich kei Trààimer

Alphonse Meyer,
LA WANTZENAU
(dialecte de Mothern)

1^{ère} édition du Frierjohrsappell – 2010